

พระธรรมโยเอลกับคริสตจักรเซเวนต์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งเลาดีเซี ย - ตอนที่สามสิบเอ็ด

Jeff Pippenger
2026-01-18

หมายเลขสามสิบเอ็ด

การสำเร็จตามพระเมสสิยาห์สามประการสุดท้ายที่ปรากฏอยู่ในพระธรรมมัทธิว
ซีให้เห็นองค์ประกอบสามประการของหมุดหมายกฎหมายวันอาทิตย์ กล่าวคือ
การกระจัดกระจายของประชากรของพระเจ้า ณ กฎหมายวันอาทิตย์
ตั้งที่มีแบบอย่างไว้โดยการกระจัดกระจายของผู้น้อยในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844
และการกระจัดกระจายของเหล่าสาวกที่กางเขน
ทั้งการกระจัดกระจายทั้งสองครั้งนี้สอดคล้องกับกฎหมายวันอาทิตย์ โดยเชื่อมโยงกับกาลิลี
ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของจุดเปลี่ยนเชิงพยากรณ์
ประชาชนที่ได้อยู่ในความมิดมาจนถึงกฎหมายวันอาทิตย์กำลังจะถูกเรียกให้ออกจากความมิด
บุคคลเหล่านั้นคือแกะฝูงอื่นของพระเจ้า คือคนงานชั่วโมงที่สิบเอ็ด
ผู้ซึ่งถูกลูกให้ตื่นขึ้นต่อประเด็นแห่งข้อพิพาทเรื่องวันสะบาโต ขณะที่พวกเขาถูกเรียกให้ออกจากบาบิโลน
การถูกเรียกให้ออกจากบาบิโลนของพวกเขาคือระยะที่สองของการพิพากษา ซึ่งเริ่มต้นที่พระนิเวศของพระเจ้า
และแล้ว ณ กฎหมายวันอาทิตย์จึงเผชิญหน้ากับบรรดาผู้ที่อยู่นอกเยรูซาเล็ม.

จุดหมายเชิงพยากรณ์แห่งพระเมสสิยาห์ลำดับที่สิบ คือ
การกระจัดกระจายอันเกิดจากกฎหมายวันอาทิตย์

แต่เหตุการณ์ทั้งสิ้นนี้ได้บังเกิดขึ้น เพื่อให้พระคัมภีร์ของพวกศาสดาพยากรณ์สำเร็จ
แล้วสาวกทั้งหลายก็ละทิ้งพระองค์และพากันหนีไป มัทธิว 26:56

คำพยากรณ์

จงตื่นเถิด โอ ดาบเอ๋ย ต่อสู้ผู้เลี้ยงแกะของเรา และต่อสู้บุรุษผู้เป็นสหายของเรา
พระเจ้าจอมโยธาตรัสตั้งไว้ว่า จงตีผู้เลี้ยงแกะนั้นเสีย แล้วฝูงแกะจะแตกกระจัดกระจายไป
และเราจะห็นมือของเรายังลูกแกะตัวเล็ก ๆ ทั้งหลาย เศคาริยาห์ 13:7

“ในไม่ช้า เราจะถูกกระจัดกระจายไปอย่างมาก และสิ่งที่เราจะต้องทำนั้นต้องทำอย่างรวดเร็ว”
Fundamentals of Christian Education, 535.

“เวลากำลังจะมาถึงเมื่อเราจะต้องถูกแยกออกจากกันและกระจัดกระจายไป และเราแต่ละคนจะต้องยืนหยัดต่อ
อยู่โดยปราศจากสิทธิพิเศษแห่งการสามัคคีธรรมกับผู้ที่มีความเชื่ออันล้ำค่าเช่นเดียวกัน;
และท่านจะยืนหยัดได้อย่างไร เว้นแต่พระเจ้าจะทรงสถิตอยู่เคียงข้างท่าน
และท่านรู้ว่าพระองค์กำลังทรงนำและทรงชี้ทางแก่ท่าน?” Review and Herald, March 25, 1890.

หมุดหมายฝ่ายพระเมสสิยาห์ประการที่สิบเอ็ดคือการทรงเรียบบรรดาคนต่างชาติ

ทั้งนี้เพื่อให้สำเร็จตามพระวจนะที่ตรัสไว้โดยอิสยาห์ผู้พยากรณ์ว่า “แผ่นดินเศบูลุน และแผ่นดินนัฟทาลี
ริมทางทะเล ฟากแม่น้ำจอร์แดน แคว้นกาลิลีของคนต่างชาติ;
ชนชาติที่หนึ่งอยู่ในความมิดได้เห็นความสว่างยิ่งใหญ่ และแก่บรรดาผู้ที่หนึ่งอยู่ในแดนและเงาแห่งความตาย

ความสว่างได้ทอขึ้นแล้ว” มัทธิว 4:14-16

คำพยากรณ์

อย่างไรก็ดี ความมืดมัวจะไม่เป็นเช่นในคราวที่นางถูกบีบคั้น
เมื่อครั้งแรกพระองค์ทรงให้แผ่นดินเศบูลุนและแผ่นดินนัฟทาลีได้รับความทุกข์เพียงเล็กน้อย
และภายหลังได้ทรงให้ทุกข์หนักยิ่งขึ้น ณ ทางไปสู่ทะเล ฟากโน้นของแม่น้ำจอร์แดน
ในกาลิลีแห่งบรรดาประชาชาติ ประชาชาติที่ดำเนินอยู่ในความมืดได้เห็นความสว่างยิ่งใหญ่
บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในแดนเงาแห่งความตาย ความสว่างได้ส่องลงเหนือเขาทั้งหลาย อีสยาห์ 9:1, 2

เมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์ ฝนชุกปลายฤดูจะถูกเทพลงมาอย่างไม่มีประมาณ
และบรรดาคนต่างชาติจะเห็นความสว่างอันยิ่งใหญ่ การชมเพลงจะทำให้บรรดาผู้ซื่อสัตย์กระจัดกระจายไป
และทำให้ชาวสารแพรขยายออกไป

“เขาจะมอบท่านไว้แก่สภา ... ทั้งยิ่งกว่านั้น
ท่านจะถูกนำไปอยู่ต่อหน้าเจ้าเมืองและกษัตริย์ทั้งหลายเพราะเห็นแก่เรา
เพื่อเป็นพยานแก่เขาเหล่านั้นและแก่บรรดาคนต่างชาติ” มัทธิว 10:17, 18, R. V.
การชมเพลงจะทำให้ความสว่างแพร่กระจายออกไป
ผู้รับใช้ของพระคริสต์จะถูกนำไปอยู่ต่อหน้าบรรดาผู้ยิ่งใหญ่ของโลก ซึ่งหากมิใช่เพราะเหตุนี้แล้ว
คนเหล่านั้นอาจไม่มีวันได้ยินพระกิตติคุณเลย ความจริงได้ถูกบิดเบือนให้ผิดต่อคนเหล่านั้น
พวกเขาได้ฟังคำกล่าวหาอันเป็นเท็จเกี่ยวกับความเชื่อของเหล่าสาวกของพระคริสต์ บ่อยครั้ง
หนทางเดียวที่พวกเขาจะรู้ถึงลักษณะที่แท้จริงของความเชื่อนั้น
คือคำพยานของผู้ที่ถูกนำขึ้นไต่สวนเพราะความเชื่อของตน ภายใต้การซักถาม คนเหล่านี้จำเป็นต้องตอบ
และผู้พิพากษาของเขาก็จำเป็นต้องฟังคำพยานที่ถูกกล่าวออกไป
พระคุณของพระเจ้าจะทรงประทานแก่ผู้รับใช้ของพระองค์เพื่อให้เพียงพอแก่เหตุฉุกเฉินนั้น
“ในชั่วโมงนั้นเอง จะทรงโปรดประทานแก่ท่านว่าควรจะทำอะไร” พระเยซูตรัส
“เพราะว่าผู้ที่พูดนั้นไม่ใช่ท่าน แต่เป็นพระวิญญาณแห่งพระบิดาของท่านผู้ตรัสอยู่ในท่าน”
เมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าทรงส่องสว่างแก่จิตใจของผู้รับใช้ทั้งหลายของพระองค์แล้ว
ความจริงจะถูกเสนอออกไปด้วยฤทธานภาพและความกล้าค่าฝ่ายพระเจ้า
บรรดาผู้ที่ปฏิเสธความจริงจะยืนขึ้นกล่าวโทษและชมเพลงเหล่าสาวก
แต่ท่ามกลางการสูญเสียและความทุกข์ทรมาน แม้กระทั่งถึงความตาย
บุตรทั้งหลายขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะต้องสำแดงความอ่อนสุภาพแห่งแบบอย่างอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์
ด้วยประการฉะนี้ ความแตกต่างระหว่างตัวแทนของชาตากับผู้แทนของพระคริสต์จะเป็นที่ประจักษ์
พระผู้ช่วยให้รอดจะทรงได้รับการยกขึ้นต่อหน้าบรรดาผู้ครอบครองและประชาชนทั้งหลาย”

“เหล่าสาวกมิได้ทรงประทานความกล้าหาญและความทรหดอดทนของบรรดาผู้พลีชีพแก่เขาทั้งหลาย
จนกว่าพระคุณเช่นนั้นจะเป็นที่จำเป็น เมื่อนั้นพระสัญญาของพระผู้ช่วยให้รอดก็สำเร็จเป็นจริง
เมื่อเปโตรและยอห์นเป็นพยานต่อหน้าสภาชั้นเฮดริน มนุษย์ทั้งหลาย ‘ก็ประหลาดใจ
และจำได้ว่าเขาได้อยู่กับพระเยซู’ กิจการ 4:13 มีเขียนไว้ถึงสเทเฟนว่า ‘คนทั้งปวงที่นั่งอยู่ในสภา พังดูเขา
ก็เห็นหน้าของเขาประหนึ่งหน้าทูตสวรรค์’ มนุษย์ทั้งหลาย
‘ไม่อาจต่อสู้สติปัญญาและพระวิญญาณที่เขาเหล่านั้นได้’ กิจการ 6:15, 10 และเปาโล
เมื่อเขียนถึงการพิจารณาความคิดของตนเองต่อหน้าศาลของบรรดาซีซาร์ กล่าวว่า
‘ในการแก้คดีครั้งแรกของข้าพเจ้านั้น ไม่มีผู้ใดยินยอมฝ่ายข้าพเจ้าเลย แต่คนทั้งปวงได้ละทิ้งข้าพเจ้าไป....
แต่พระเจ้าได้ทรงประทับอยู่กับข้าพเจ้า และทรงโปรดประทานกำลังแก่ข้าพเจ้า
เพื่อว่าชาวสารแพรนั้นจะได้ประกาศอย่างครบถ้วนโดยข้าพเจ้า และบรรดาคนต่างชาติจะได้ยินทั่วกัน
และข้าพเจ้าก็ได้รับการช่วยให้พ้นจากปากสิงห์’ 2 ทิโมธี 4:16, 17, R. V.”

“ผู้รับใช้ทั้งหลายของพระคริสต์จะต้องไม่เตรียมถ้อยคำที่กำหนดไว้ล่วงหน้าเพื่อกล่าวเมื่อถูกนำขึ้นสู่การพิพากษาคดี การเตรียมของพวกเขาก็จะต้องกระทำวันแล้ววันเล่า โดยการสะสมสังฆกรรมอันล้ำค่าแห่งพระวามะของพระเจ้าไว้ในใจ และโดยการอธิษฐานเสริมกำลังความเชื่อของตนให้เข้มแข็ง เมื่อพวกเขาถูกนำเข้าสู่การพิพากษาคดี พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงนำสังฆกรรมที่จำเป็นอย่างยิ่งในเวลานั้นมาสู่ความทรงจำของพวกเขา” The Desire of Ages, 354, 355.

การพิพากษาเริ่มต้นที่คริวเรือนของพระเจ้าที่ 9/11 และสิ้นสุดลงที่กฎหมายวันอาทิตย์ เมื่อการพิพากษาจึงย้ายไปยังฝูงแกะอื่นของพระองค์ซึ่งอยู่นอกคริวเรือนของพระเจ้า

จุดหมายเชิงพยากรณ์ฝ่ายพระเมสสิยาห์ประการที่สิบสองคือการพิพากษาต่อบรรดาคนต่างชาติ

ทั้งนี้เพื่อให้สำเร็จตามคำซึ่งได้ตรัสไว้โดยอิสยาห์ผู้พยากรณ์ว่า “ดูเถิด ผู้รับใช้ของเราผู้ซึ่งเราได้ทรงเลือกไว้ ผู้เป็นที่รักของเรา ผู้ซึ่งจิตวิญญาณของเราพอใจยิ่งนัก เราจะประทานพระวิญญาณของเราไว้เหนือท่าน และท่านจะประกาศการพิพากษาแก่บรรดาคนต่างชาติ ท่านจะไม่ได้เถียง และจะไม่เปล่งเสียงกึกก้อง และจะไม่มีผู้ใดได้ยินเสียงของท่านตามถนนหนทาง ไม้้อที่ซ้าแล้วท่านจะไม่ทรงหึก และใส่ตะเกียงที่กำลั้งมีควันท่านจะไม่ทรงดับ จนกว่าท่านจะนำการพิพากษาไปสู่ชัชชนะ และบรรดาคนต่างชาติจะวางใจในนามของท่าน” มัทธิว 12:17-21

คำพยากรณ์

ดูเถิด ผู้รับใช้ของเรา ผู้ซึ่งเราค้ำจุนไว้ ผู้ที่เราเลือกสรร ผู้ซึ่งจิตวิญญาณของเราปีติยินดีในเขา เราได้วางพระวิญญาณของเราไว้เหนือเขา เขาจะนำความยุติธรรมออกไปสู่บรรดาประชาชาติ เขาจะไม่ร้องตะโกน ไม่เปล่งเสียงดัง หรือกระทำให้ได้ยินเสียงของตนตามถนน ไม้้อที่ซ้าแล้วเขาจะไม่หึก และใส่ตะเกียงที่ริบหรี่เขาจะไม่ดับ เขาจะนำความยุติธรรมออกมาสู่ความจริง เขาจะไม่อ่อนกำลังหรือทอดถอย จนกว่าเขาจะสถาปนาความยุติธรรมไว้ในแผ่นดินโลก และหมู่แกะทั้งหลายจะเผ่าคอยธรรมบัญญัติของเขา อิสยาห์ 42:1-4

การสิ้นสุดของการพิพากษาสำหรับวงศัวานของพระเจ้าได้เริ่มขึ้นในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023 เมื่อมีเสียงหนึ่งได้ยินในท้องถนนซึ่งโมเสสและเอลียาห์นอนตายอยู่ในหุบเขาแห่งกระดุกแห่งที่ตายแล้ว เมื่อได้ยินเสียงนั้น การพิพากษาจึงเริ่มสิ้นสุดลงสำหรับวงศัวานของพระเจ้า และดำเนินต่อไปสู่การพิพากษาของคนต่างชาติ มีความสำเร็จสมดังพระเมสสิยาห์สิบสองประการในพระธรรมมัทธิว ซึ่งชี้ระบุหมุดหมายสำคัญต่าง ๆ ในขบวนการปฏิรูปของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ประการสำเร็จทั้งสิบสองนั้นมีพระเมสสิยาห์ทรงเป็นแบบอย่าง 1989; 1996; 9/11, 2001; July 18, 2020; July 2023; 2024; the Midnight Cry, การแยกบรรดาปุโรหิต และกฎหมายวันอาทิตย์ ล้วนได้รับการชี้ระบุไว้ โดยที่ 9/11 มีพยานภายในและภายนอก และกฎหมายวันอาทิตย์มีพยานภายในของการกระจัดกระจาย แล้วจึงมีพยานสองประการของช่วงเวลาแห่งการพิพากษาของคนงานชั่วโม่งที่สิบเอ็ด แก้วหมุดหมายแห่งขบวนการปฏิรูปของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันได้รับการชี้ระบุโดยตรงในพระธรรมมัทธิว

พระธรรมมัทธิวคืออัลฟาแห่งพันธสัญญาใหม่ และพระธรรมวิวรณ์คือโอเมกา พระธรรมมัทธิวเป็นผลงานชิ้นเอกเชิงพยากรณ์ซึ่งความสำคัญของมันถูกผนึกไว้จนถึงวาระสุดท้าย ภายในพระธรรมนี้มีสิบสองบทแห่งโอเมกา ซึ่งสอดคล้องกับอัลฟาของปฐมกาลบทที่สิบเอ็ดถึงบทที่ยี่สิบสอง ในฐานะที่เป็นอัลฟาคู่กับพระธรรมวิวรณ์ มันจึงขนานกับความสัมพันธ์ซึ่งได้รับการดลใจระหว่างพระธรรมดาเนียลและพระธรรมวิวรณ์

สิ่งที่ถูกเปิดเผยเกี่ยวกับพระธรรมดาเนียลและพระธรรมวิวรณ์ concerning their prophetic relationship, ย่อมเป็นจริงเช่นเดียวกันกับความสัมพันธ์ระหว่างพระธรรมมัทธิวและพระธรรมวิวรณ์ สิ่งที่เราได้รับแจ้งในแนวทางดังกล่าวย่อมเทียบได้กับ:

ในพระธรรมมัทธิว ได้มีการเทียบเคียงแนวคำพยากรณ์เดียวกันขึ้นมาเช่นเดียวกับในพระธรรมวิวรณ์

“พระธรรมวิวรณ์เป็นหนังสือที่ถูกผนึกไว้ แต่ก็ยังเป็นหนังสือที่ถูกเปิดออกด้วยเช่นกัน หนังสือนี้บันทึกเหตุการณ์อันน่าอัศจรรย์ซึ่งจะเกิดขึ้นในวาระสุดท้ายแห่งประวัติศาสตร์ของโลกนี้ คำสอนในหนังสือนี้มีความแน่นอน มิใช่เป็นเรื่องลึกลับและไม่อาจเข้าใจได้ ในหนังสือนี้ได้เทียบเคียงแนวคำพยากรณ์เส้นเดียวกันกับที่มีอยู่ในพระธรรมดาเนียลขึ้นมาอีก คำพยากรณ์บางประการพระเจ้าได้ทรงกล่าวซ้ำ แสดงให้เห็นว่าต้องให้ความสำคัญแก่คำพยากรณ์เหล่านั้น องค์พระผู้เป็นเจ้ามิได้ตรัสซ้ำถึงสิ่งที่ไม่มีความสำคัญยิ่งใหญ่อ” Manuscript Releases, เล่ม 9, 8.

พระธรรมมัทธิวรับเอา “แนวคำพยากรณ์เดียวกัน” กับพระธรรมวิวรณ์และดาเนียลไว้ และแนวนี้ได้ถูกทำให้สมบูรณ์ที่สุดในพระธรรมวิวรณ์ เพราะคำว่า “complement” หมายถึงความสมบูรณ์ครบถ้วน.

“ในพระธรรมวิวรณ์ บรรดาพระธรรมทั้งสี่ของพระคัมภีร์มาบรรจบและสิ้นสุดลง ณ ที่นี้คือส่วนที่ทำให้พระธรรมดาเนียลครบถ้วนสมบูรณ์ พระธรรมหนึ่งเป็นคำพยากรณ์ อีกพระธรรมหนึ่งเป็นการสำแดง พระธรรมที่ถูกผนึกไว้ นั้นมิใช่พระธรรมวิวรณ์ แต่เป็นส่วนนั้นของคำพยากรณ์ในพระธรรมดาเนียลที่เกี่ยวกับวาระสุดท้าย หุตสวรรค์ได้บัญชาว่า ‘แต่เจ้า โอ ดาเนียล จงปิดถ้อยคำเหล่านั้นไว้ และผนึกหนังสือเหล่านั้นเสีย จนถึงวาระสุดท้าย’ ดาเนียล 12:4” กิจการของอัครทูต, 585.

พระธรรมมัทธิว ดาเนียล และวิวรณ์ เป็นหนังสือเล่มเดียวกัน!

“หนังสือดาเนียลและวิวรณ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เล่มหนึ่งเป็นคำพยากรณ์ อีกเล่มหนึ่งเป็นการเปิดเผย เล่มหนึ่งเป็นหนังสือที่ถูกผนึกไว้ อีกเล่มหนึ่งเป็นหนังสือที่ถูกเปิดออก ยอห์นได้ยื่นความลับซึ่งฟ้าร้องทั้งหลายได้เปล่งออกมา แต่เขาได้รับพระบัญชาไม่ให้เขียนสิ่งเหล่านั้น” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

ดูเป็นสิ่งสำคัญที่จะใช้เวลาเพื่อวางพระธรรมมัทธิวไว้ในบริบท ซึ่งอาจเน้นย้ำถึงนัยสำคัญเชิงพยากรณ์ของการที่เปโตรอยู่ในเมืองซีซาร์ยาฟิลิปปี ก่อนที่ข้าพเจ้าจะหันการศึกษากลับไปยังพระธรรมโยเอล ข้าพเจ้าจะพยายามสรุปข้อสังเกตของข้าพเจ้าเกี่ยวกับพระธรรมมัทธิว เพื่อพยายามแสดงให้เห็นถึงนัยสำคัญเชิงพยากรณ์อันยิ่งใหญ่ของเปโตร ณ เมืองซีซาร์ยาฟิลิปปี ซึ่งก็คือพาเนียมในดาเนียล บทที่สิบเอ็ด ข้อสิบสามถึงสิบห้า

พระธรรมมัทธิวถูกจัดโครงสร้างอยู่บนแนวคำพยากรณ์ที่จำแนกออกเป็นสามแนวอย่างชัดเจน แนวแรกคือสิบบทแรก แนวที่สองคือสิบสองบทถัดมา และตามด้วยแนวที่สามซึ่งประกอบด้วยหกบท สิบบทแรกเป็นตัวแทนของหุตสวรรค์องค์ที่หนึ่งแห่งวิวรณ์บทที่สิบสี่ สิบสองบทถัดไปเป็นตัวแทนของหุตสวรรค์องค์ที่สองแห่งวิวรณ์บทที่สิบสี่ และหกบทสุดท้ายเป็นตัวแทนของหุตสวรรค์องค์ที่สามแห่งวิวรณ์บทที่สิบสี่ ข้าพเจ้ายังมีได้พิสูจน์ข้อสังเกตนี้อย่างชัดเจน แต่สามารถกระทำได้โดยง่าย ก่อนที่เราจะดำเนินการเช่นนั้น ข้าพเจ้าปรารถนาจะดำเนินการลากเส้นกว้าง ๆ เพิ่มเติมลงบนผืนผ้าใบซึ่งก็คือพระธรรมมัทธิวต่อไป

บรรทัดที่สองของบทที่สิบเอ็ดถึงยี่สิบสองนั้น แทนโดยทูตสวรรค์องค์ที่สอง และทูตสวรรค์ที่สองยอมบ่งชี้ถึงการทวิซ้ำเสมอ เพราะว่าบาบิโลนล่มแล้ว ล่มแล้ว บทที่สิบเอ็ดถึงยี่สิบสองของปฐมกาลได้แสดงคำทรงสัญญา แล้วต่อจากนั้นคือพันธสัญญาสามชั้นของพระเจ้ากับชนชาติที่ทรงเลือกสรรผ่านทางอับรามผู้เป็นบิดาจารย์ ข้อพระคัมภีร์ที่เป็นศูนย์กลางพอดีของบทที่สิบสองบทนั้นระบุว่า “การเข้าสู่หนัด” เป็นหมายสำคัญแห่งพันธสัญญา และสิ่งนี้ได้ถูกสถาปนาขึ้นในชั้นที่สองจากสามชั้น ข้อพระคัมภีร์ที่เป็นศูนย์กลางพอดีของแนวพันธสัญญาคู่ขนานในพระธรรมมัทธิว คือเมื่อชื่อของซีโมน บารโยนา ถูกเปลี่ยนเป็นเปโตร

เรากล่าวแก่ท่านด้วยว่า ท่านคือเปโตร และบนศิลานี้เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้ และประตูแห่งแดนนรกจะมีชัยต่อคริสตจักรนั้นหามิได้ มัทธิว 16:18

นามของเปโตรเป็นสัญลักษณ์แทนคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน และเขากำลังเป็นตัวแทนของชนชั้นผู้ตั้งความเชื่อของตนอยู่บนการได้ยินข่าวสารของพระคริสต์ มิใช่เพียงข่าวสารเกี่ยวกับพระเยซูเท่านั้น แต่เป็นข่าวสารซึ่งพระเยซูทรงชี้ว่าเป็นสิ่งทีองค์พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่เปโตรโดยตรงเอง

พระองค์ตรัสกับเขาว่า “แต่พวกท่านเล่าว่าเราเป็นผู้ใด?”

ฝ่ายซีโมนเปโตรทูลตอบว่า “พระองค์ทรงเป็นพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่” และพระเยซูตรัสตอบเขาว่า

ท่านเป็นสุขแล้ว ซีโมน บารโยนา เพราะว่าเนื้อหนังและเลือดมิได้สำแดงสิ่งนี้แก่ท่าน แต่พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ทรงสำแดง มัทธิว 16:15-17

ความเชื่อของเปโตรตั้งอยู่บนความจริงที่ว่าพระเยซูทรงเป็นพระคริสต์—พระเมสสิยาห์ นามของเปโตรถูกเปลี่ยนไป เช่นเดียวกับนามของอับรามที่ถูกเปลี่ยนเพื่อเป็นเครื่องหมายแห่งความสัมพันธ์ตามพันธสัญญา และนามของเขามีค่าเท่ากับ 144,000 และในข้อพระคัมภีร์นั่นเอง ความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่ก็ถูกระบุว่าเป็นศิลา ผู้ทรงเป็นรากฐานของคริสตจักรหนึ่ง ซึ่งจะมีชัยเหนือคริสตจักรทั้งหลายแห่งนรก หนึ่งในสี่หมื่นสี่พันคือการสำแดงครั้งสุดท้ายของชนชาติแห่งพันธสัญญาที่ทรงเลือกไว้ และเปโตรเป็นตัวแทนของชนหมู่นั้น

เปโตรยังเป็นตัวแทนของคริสตจักรคริสเตียนแรกเริ่มพร้อมกันด้วย คือคริสตจักรของเหล่าสาวก เพราะนั่นคือประวัติศาสตร์ที่พระคริสต์ทรงวางรากฐานแห่งคริสตจักรของพระองค์ไว้ พระคริสต์ทรงเป็นรากฐาน และพระองค์ทรงเป็นศิลามุมเอกด้วย และเปโตรเป็นสัญลักษณ์ของเจ้าสาวคริสเตียนคนแรกและเจ้าสาวคริสเตียนคนสุดท้าย ดังนั้น เปโตรจึงเป็นทั้งสัญลักษณ์แห่งอัลฟาและโอเมกาในข้อพระคัมภีร์เดียวกัน

ข้อพระคัมภีร์ข้อนั้นเป็นข้อศูนย์กลางของสิบสองบทซึ่งเป็นตัวแทนข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สอง และเปโตร “ทำหน้าที่ซ้ำสอง” เป็นทั้งเจ้าสาวกลุ่มแรกและเจ้าสาวกลุ่มสุดท้าย เจ้าสาวกลุ่มสุดท้ายจะอยู่ในสงครามกับธรรมศาลาของซาตาน และเจ้าสาวกลุ่มสุดท้ายจะประกอบขึ้นด้วยสองกลุ่ม กลุ่มหนึ่งคือหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน อีกกลุ่มหนึ่งคือมหาชนเป็นอันมาก มหาชนเป็นอันมากนั้นเป็นตัวแทนโดยสมิรีนา และหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนเป็นตัวแทนโดยฟีลาเดลเฟีย

คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้นคือชาวฟีลาเดลเฟีย
และการเปลี่ยนชื่อของเปโตรในชื่อที่สิบแปดเป็นภาพแทนการประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน
เขาเป็นสัญลักษณ์ของบรรดาผู้ที่ได้รับการประทับตรา และในข้อนั้น
ซึ่งเป็นข้อกึ่งกลางพอดีของบททั้งสิบสองแห่งพันธสัญญา
เขาสอดคล้องกับข้อกึ่งกลางพอดีในสิบสองบทของปฐมกาล ที่ซึ่งการเข้าสู่หน้ตฤกระบุว่าเป็นหมายสำคัญ
วิวรรณ์บทที่สิบเอ็ดถึงบทที่ยี่สิบสอง ให้แนวที่สามแก่สิบสองบทแห่งพยานหลักฐานของพันธสัญญา และข้อกึ่งกลาง
ของสิบสองบทนั้นระบุถึงการสมรสของหญิงแพศยาในวิวรรณ์บทที่สิบเจ็ดกับบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก
และสัตว์ร้ายนั้นซึ่งเคยมีอยู่ และไม่มียู่แล้ว แม้มันเองก็เป็นกษัตริย์องค์ที่แปด และมาจากทั้งเจ็ดนั้น
และกำลังมุ่งไปสู่ความพินาศ วิวรรณ์ 17:11

ข้อนี้เกี่ยวข้องกับภาระบ่งชี้การล่มสลายครั้งสุดท้ายของบาบิโลนมหานคร
และการล่มสลายครั้งแรกของบาเบลอยู่ในบทแรกของเส้นพันธสัญญาสิบสองบทแห่งปฐมกาล
เปโตรเป็นตัวแทนของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันในข้อกึ่งกลาง ซึ่งสอดคล้องกับข้อกึ่งกลางของปฐมกาล
ในข้อกึ่งกลางของวิวรรณ์ การล่มสลายของบาบิโลนมหานครนำเรื่องราวของนิมโรด พรานผู้ยิ่งใหญ่แห่งบาเบล
มาสู่บหาวสาน

ข้อพระคัมภีร์ตอนศูนย์กลางของเส้นคำพยากรณ์ทั้งสามนี้ชี้ให้เห็นทั้งตราประทับของพระเจ้า
หรือเครื่องหมายของสัตว์ร้าย พันธสัญญาแห่งความตายของบาบิโลนซึ่งเริ่มต้นขึ้นในพระธรรมปฐมกาลยอมไป
ถึงจุดสิ้นสุดในพระธรรมวิวรรณ์ ในการนั้นเอง เมื่อเส้นทั้งสามถูกรวบรวมเข้าด้วยกัน ทีละเส้นต่อกัน
ก็ได้กำหนดทั้งจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดไว้เหนือเส้นทั้งสามทั้งหมด
ที่ซึ่งเปโตรถูกใช้เป็นสัญลักษณ์ของมหากาตต่อสูระหว่างพระศิลาและประตูแห่งนรกนั้น
คือชาวของหุตสวรรค์องค์ที่สอง เพราะชาวของหุตสวรรค์องค์ที่สองคือ บาบิโลนล่มแล้ว (นิมโรด) ล่มแล้ว
(หญิงแพศยาแห่งโรม) เส้นที่สองในสามเส้นของมัทธิวคือชาวของหุตสวรรค์องค์ที่สอง
เพราะเส้นนั้นระบุถึงการล่มสลายสองครั้งของบาบิโลน เส้นนั้นนำเสนอการสมรสปลอม ณ
จุดเดียวกับที่การสมรสแท้ได้บรรลุความสมบูรณ์ คือ ณ กฎหมายวันอาทิตย์ เส้นนั้นเป็นตัวแทนของเลข "8"
ในฐานะของปลอมเลียนแบบประชากรของพระเจ้าผู้เป็นแปดที่แท้จริง
สันตะสำนักยังถูกพรรณาน่าเป็นผู้เลียนแบบพระเจ้าด้วย เพราะมันเคยเป็นอยู่ และยังเป็นอยู่
และจะขึ้นมาจากเบื้องล่าง มันขึ้นมา ณ จุดเดียวกับที่ธงสัญญาณยกขึ้น คือ กฎหมายวันอาทิตย์

ในพระกิตติคุณมัทธิวมีคำพยากรณ์เกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ที่สำเร็จครบถ้วนอยู่สิบสองประการ
และในพันธสัญญาเดิมมีคำพยากรณ์เกี่ยวกับพระเมสสิยาห์อยู่ระหว่างสามร้อยถึงห้าร้อยประการ
มัทธิวบรรจุการสำเร็จครบถ้วนที่ระบุไว้โดยตรงไปตรงมาสิบสองประการ
มากกว่าพระกิตติคุณอีกสามเล่มอย่างสิ้นเหลือ การสำเร็จครบถ้วนทั้งสิบสองประการนั้นสอดคล้องกับมหุดหมา
ยที่จำแนกได้เก้าประการในขบวนการปฏิรูปของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน
เก้าเป็นสัญลักษณ์แห่งความครบถ้วนสมบูรณ์ เพราะไม่มีจำนวนใดที่เกินกว่า "เก้า"
เนื่องจากจำนวนทั้งปวงภายหลัง "เก้า" ส่วนใช้เพียงเลขโดดทั้งเก้าตั้งแต่หนึ่งถึงเก้า และศูนย์
เก้าคือความบริบูรณ์ ในมหุดหมายทั้งเก้าประการนั้น
มีอยู่สองประการที่มีการสำเร็จครบถ้วนในมัทธิวมากกว่าหนึ่งประการ 9/11 มีสองประการ
และกฎหมายวันอาทิตย์มีสามประการ

เวลาแห่งปลายในปี 1989 การทำให้ข่าวสารเป็นทางการในปี 1996 ตามด้วย 9/11
ตามด้วยความผิดหวังในวันที่ 18 กรกฎาคม 2020 ตามด้วยเสียงในถิ่นทุรกันดารในเดือนกรกฎาคม 2023
ซึ่งนำไปสู่การเป็นขึ้นจากตายในปี 2024 ซึ่งนำไปสู่เสียงร้องเที่ยงคืน ตามด้วยการแยกบรรดาบุโรหิตออก

ซึ่งถึงจุดสูงสุดที่กฎหมายวันอาทิตย์ หมุดหมายเก่าประการ โดยหนึ่งมีพยานสองคนและอีกหนึ่งมีพยานสามคน; 9/11 มีสองคน และกฎหมายวันอาทิตย์มีสามคน สิ่งนี้หมายความว่า ในเส้นการปฏิรูปของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน พยานสองคนของ 9/11 จนถึงพยานสามคนของกฎหมายวันอาทิตย์—เป็นเครื่องหมายบ่งชี้เวลาแห่งการประทับตราของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน หมุดหมายทั้งสิบสองประการสอดคล้องกับทุกขบวนการปฏิรูป และในการนั้น หมุดหมายเหล่านั้นเน้นย้ำและระบุเวลาแห่งการประทับตราของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันตั้งแต่ 9/11 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์

ด้วยการกระทำเช่นนี้ จึงชี้ให้เห็นพยานสองคน ณ 9/11 และพยานสามคน ณ กฎหมายวันอาทิตย์ พยานสองคน ณ 9/11 คือข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สอง และพยานสามคน ณ กฎหมายวันอาทิตย์ คือข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ฉะนั้น เส้นแนวที่เกิดขึ้นจากการสำเร็จสมจริงของคำพยากรณ์ฝ่ายพระเมสสิยาห์ในพระธรรมมัทธิว จึงแยกและขยายความสำคัญของช่วงเวลาแห่งการประทับตรา พร้อมทั้งชี้ว่าทูตสวรรค์องค์ที่สองเป็นอัลฟาของประวัติศาสตร์แห่งช่วงเวลาแห่งการประทับตรา และทูตสวรรค์องค์ที่สามเป็น โอเมกา นั้นหมายความว่า ช่วงเวลาแห่งการประทับตราถูกค้นไว้ระหว่างเลขสองกับเลขสาม ดังนั้นจึงทำให้เลขยี่สิบสาม อันเป็นสัญลักษณ์ของการลบลมทิน ครอบคลุมอยู่เหนือประวัติศาสตร์ทั้งหมดของการประทับตรา।

ในพระธรรมมัทธิวมี่เส้นคำพยากรณ์อยู่สามเส้น ซึ่งเป็นภาพแทนของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง องค์ที่สอง และองค์ที่สามตามลำดับ และบททั้งสิบสองบทในเส้นที่สองของมัทธิวเป็นภาพแทนพันธสัญญากับคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน เพราะนั่นคือโอเมกาของพันธสัญญาอัลฟาในปฐมกาลกับอับราม ทั้งนี้ยังหมายความว่า ในฐานะทูตสวรรค์องค์ที่สอง เมื่อเปโตรเป็นภาพแทนทั้งเจ้าสาวคริสเตียนคนแรกและคนสุดท้าย การทวิซ้ำของเปโตรยอมสถาปนาข้อกำหนดเชิงพยากรณ์ของการทวิซ้ำในทูตสวรรค์องค์ที่สอง ด้วยพยานสามปาก เลขสิบสองคือเชือกที่ผูกเส้นทั้งสามซึ่งมีเส้นละสิบสองบทไว้ด้วยกัน ดังนั้น เมื่อเราพบภาพแทนอีกประการหนึ่งของเลขสิบสองในพระธรรมมัทธิว ภาพแทนนั้นก็จำต้องสอดคล้องกับเลขสิบสองอื่น ๆ ในพระธรรมมัทธิวด้วย

บททั้งสิบสองบทของพระธรรมมัทธิว

ซึ่งเริ่มต้นด้วยเลขสัญลักษณ์สิบเอ็ดและสิ้นสุดลงด้วยเลขสัญลักษณ์คู่กันของมัน คือเลขยี่สิบสอง สอดคล้องกับแนวการปฏิรูปของชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน

ซึ่งถูกแทนด้วยความสำเร็จครบถ้วนฝ่ายพระเมสสิยาห์ทั้งสิบสองประการ ดังนั้นจึงสำแดง “การทวิซ้ำ” ครั้งที่สองในแนวของทูตสวรรค์องค์ที่สอง ความสำเร็จครบถ้วนฝ่ายพระเมสสิยาห์ทั้งสิบสองประการ เมื่อรวมกับบททั้งสิบสองบทแล้ว เป็น “การทวิซ้ำ” ของทูตสวรรค์องค์ที่สอง แต่เมื่อคุณเข้าด้วยกันก็เป็นตัวแทนของ 144,000 เปโตรถูกทำให้ทวิซ้ำ และเลขสิบสองก็ถูกทำให้ทวิซ้ำด้วยเช่นกัน การทวิซ้ำเหล่านี้ทำให้การทวิซ้ำของบาบิโลนที่ล้มลงสองครั้งสำเร็จครบถ้วน.

บทที่สิบเอ็ดถึงบทที่ยี่สิบสองเป็นตัวแทนของทูตสวรรค์องค์ที่สองแห่งวิวรณ์บทที่สิบสี่ สิบเป็นสัญลักษณ์ของการทดสอบ และการทดสอบประการแรกในสามประการนั้น คือสิบบทแรกของมัทธิว “สิบ” เป็นสัญลักษณ์ของการทดสอบ เพราะมัทธิวเป็นอัลฟาคู่กับโอเมกาของวิวรณ์ บทที่หนึ่งของหนังสือทั้งสองจึงเริ่มต้นด้วยการสำแดงของพระเยซูคริสต์ ในบทที่หนึ่ง โยเซฟถูกทดสอบว่าจะเชื่อทูตสวรรค์หรือไม่ คู่ขนานของเขาคือเศคาริยาห์ บิดาของยอห์นผู้ให้บัพติศมา ผู้ซึ่งไม่เชื่อและสอบตกในการทดสอบเดียวกัน คนหนึ่งยอมรับการประสูติที่ทรงจัดเตรียมไว้โดยพระญาณสอดส่อง แต่อีกคนหนึ่งกลับสงสัย

ในบทที่สอง เฮโรดทรงหวาดกลัวการประสูติของกษัตริย์พระองค์ใหม่ และโยเซฟกับมารีย์ได้หลบหนีไปยังอียิปต์
ยอห์นผู้ให้บัพติศมานำการทดสอบครั้งแรกมาในบทที่สาม
เป็นการทดสอบครั้งแรกซึ่งซิสเตอร์ไวท์ระบุว่าเป็นการทดสอบถึงชีวิตหรือความตาย เพราะนางได้เขียนไว้ว่า
“those who rejected the message of John could not be benefitted by Jesus.”
ทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งเป็นข่าวสารแห่งการทดสอบที่เรียกมนุษย์ทั้งหลาย เช่นเดียวกับที่ยอห์นได้กระทำ
ให้ยาเเกรงพระเจ้า เพราะเวลาการพิพากษาของพระเจ้ากำลังมาถึง ทั้งนี้มีภาพแทนโดยยอห์นเมื่อเขากล่าวว่า
“who hath warned you to flee from the wrath to come?”

แล้วในบทที่สี่ พระเยซูทรงอดอาหารเป็นเวลาสี่สิบวัน ซึ่งสิ้นสุดลงด้วยการทดลองสามประการที่จำเพาะเจาะจง
เพราะการทดลองทั้งสามนั้นได้รับการแสดงไว้เสมอในข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง
จากนั้นพระเยซูจึงทรงเริ่มวางรากฐานโดยการทรงเลือกเหล่าสาวกของพระองค์
เพราะในประวัติศาสตร์แห่งพระราชกฤษฎีกาฉบับแรก
รากฐานของพระวิหารถูกวางลงพร้อมกับเอเสราและเนหะมีย์ และพร้อมกับพวกมิลเลอไรต์
รากฐานก็ถูกวางลงในประวัติศาสตร์ของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง รากฐานนั้นคือพระพรทั้งหลาย
ตามมาด้วยการอัสรรจย์ของพระองค์ ซึ่งนำไปสู่การที่พระองค์ทรงส่งสาวกทั้งสิบสองคนออกไป
จนถึงตอนจบบทที่สิบ แล้วสาวกทั้งสิบสองคนนั้นก็อยู่ประจำตำแหน่ง
และการดลใจระบุว่าสาวกเหล่านั้นเป็นรากฐานของคริสตจักรคริสเตียน เมื่อถึงบทที่สิบเอ็ด
รากฐานทั้งหลายก็เสร็จสิ้นแล้ว

ในบทที่สิบเอ็ด พวกสาวกกำลังปฏิบัติพันธกิจอยู่ตามลำพัง ส่วนพระเยซูทรงอยู่ตามลำพัง
เป็นการชี้ให้เห็นถึงการแบ่งแยกที่ชัดเจนระหว่างบทที่สิบกับบทที่สิบเอ็ด
บทที่หนึ่งถึงบทที่สิบคือข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง ซึ่งสิ้นสุดลงเมื่อข่าวสารขององค์ที่สองมาถึง
ทูตสวรรค์องค์ที่สองก่อให้เกิดการแบ่งแยก การแยกตัวออก
ดังเช่นในกรณีของพวกมิลเลอไรต์กับพวกโปรเตสแตนต์
บทที่สิบจบลงด้วยการที่พระเยซูทรงแยกออกจากพวกสาวก และในบทที่สิบเอ็ดพระองค์ทรงอยู่ตามลำพัง

บทที่สิบเอ็ดถึงยี่สิบสองเป็นตัวแทนของทูตสวรรค์องค์ที่สอง ซึ่งนำไปสู่บทที่ยี่สิบสามถึงยี่สิบแปด
อันเป็นแนวที่สามของทูตสวรรค์องค์ที่สาม แน่อนว่าทูตสวรรค์องค์ที่สามมาถึงกฎหมายวันอาทิตย์
ซึ่งเป็นสิ่งที่ปีศาจของบทที่ยี่สิบหกถึงยี่สิบแปดเป็นตัวแทน “23” เป็นสัญลักษณ์ของการลบล้างบาป
และบทแรกในหกบทนั้นเป็นตัวแทนข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง
ส่วนสามบทสุดท้ายเป็นตัวแทนข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม บทสองบทที่อยู่ตรงกลาง (24 & 25)
เป็นตัวแทนของทูตสวรรค์องค์ที่สอง สามบทสุดท้ายประกอบด้วยหลักหมายเฉพาะ “23” ประการ
ซึ่งสอดคล้องกับบท “23” ในฐานะทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งหรือจุดเริ่มต้น
และบทที่ยี่สิบหกถึงยี่สิบแปดในฐานะองค์ที่สาม โดยมีหลักหมาย “23” ประการ บทที่ 23
คือทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง และสองบทถัดไปคือทูตสวรรค์องค์ที่สอง และสามบทสุดท้ายคือทูตสวรรค์องค์ที่สาม

บรรทัดที่สามในพระกิตติคุณมัทธิวเป็นตัวแทนของทูตสวรรค์องค์ที่สาม และถูกแบ่งออกเป็นสามขั้นตอน บทที่
23 คือขั้นตอนแรก และคือทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง บทที่ 24 และ 25 คือขั้นตอนที่สอง และคือทูตสวรรค์องค์ที่สอง
บทที่ 26, 27, และ 28 คือขั้นตอนที่สาม และคือทูตสวรรค์องค์ที่สาม หนึ่งบทสำหรับทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง
สองบทสำหรับทูตสวรรค์องค์ที่สอง และสามบทสำหรับทูตสวรรค์องค์ที่สาม องค์ที่สามซึ่งคือปีศาจ
ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของกางเขน ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายวันอาทิตย์ด้วยนั้น
ยังถูกเป็นสัญลักษณ์โดยวันเพ็นเทคอสต์อีกด้วย

พื้นเทคอสต์คือเลข 50 และเลข 50 เป็นสัญลักษณ์ของปีโยบิลี ปีโยบิลีประกอบด้วยปีที่สี่สิบเก้า ซึ่งเป็นจุดสิ้นสุดของวัฏจักรที่เจ็ดแห่งระยะเวลาเจ็ดปี เลข 49 อยู่ก่อนเลข 50 แต่เชื่อมโยงกับมันโดยตรง บรรทัดที่สามในพระกิตติคุณมัทธิวเริ่มต้นด้วยบทที่ 23 จากนั้นจึงตามมาด้วยสองบท (24, 25) ซึ่งรวมกันได้ 49 อยู่ก่อนทูตสวรรค์องค์ที่สามซึ่งเป็นตัวแทนของเลข 50 โดยตรง

จุดเริ่มต้นของแนวทบทคือหลักหมาย "23" และจุดสิ้นสุดคือหลักหมาย "23" และจำนวนที่ได้จากการนำบทที่ 26 บวกกับ 27 และ 28 เท่ากับ "81" ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของปุโรหิตที่ฝังอยู่ในข้อพระคัมภีร์เองซึ่งระบุถึงการหลั่งพระโลหิตที่มหาปุโรหิตฝ่ายสวรรค์จะทรงใช้ในการปรนนิบัติของพระองค์ในฐานะมหาปุโรหิต ด้วยเหตุนี้ ชื่อเรื่องของบท "81" ใน The Desire of Ages จึงตั้งอยู่บนพื้นฐานของ Matthew 28.

"บทที่ 81— 'องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นขึ้นแล้ว'"

"บทนี้อ้างอิงจาก มัทธิว 28:2-4, 11-15" ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน, 780.

เลข "81" เป็นสัญลักษณ์แทนฐานะปุโรหิต และในเลวินิตี 8 ได้กล่าวถึงเจ็ดวันแห่งการถวายตัวของปุโรหิตไว้ ส่วนในกันดารวิถี บทที่ 8 ได้กล่าวถึงการชำระให้บริสุทธิ์ของคนเลวีไว้ ใน 2 พงศาวดาร มีปุโรหิต "81" คนยืนหยัดต่อต้านกษัตริย์อัสซีเรียห์ และข้อความตอนนั้นมีส่วนโดยตรงในการสถาปนาข่าวสารแห่งการประทับตราของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

แต่เมื่อพระองค์ทรงเข้มแข็งแล้ว พระทัยของพระองค์ก็ผยองขึ้นจนเป็นเหตุให้พระองค์พิณาศ เพราะพระองค์ทรงละเมิดต่อพระยาห์เวห์พระเจ้าของพระองค์ และเสด็จเข้าไปในพระวิหารของพระยาห์เวห์เพื่อเผาเครื่องหอมบนแท่นเครื่องหอม และอาชาริยาห์ปุโรหิตได้เข้าไปตามพระองค์ พร้อมกับปุโรหิตของพระยาห์เวห์อีกแปดสิบคน ซึ่งเป็นคนกล้าหาญ และพวกเขาได้ขัดขวางกษัตริย์อัสซีเรียห์ไว้ และกราบทูลพระองค์ว่า "ข้าแต่อัสซีเรียห์หาใช่หน้าที่ของพระองค์ที่จะเผาเครื่องหอมถวายแด่พระยาห์เวห์ไหม แต่เป็นหน้าที่ของปุโรหิตบุตรทั้งหลายของอาโรน ผู้ได้รับการชำระไว้ให้เผาเครื่องหอม จงเสด็จออกไปจากสถานบริสุทธิ์ เพราะพระองค์ได้ล่วงละเมิดแล้ว และการนี้จะมีได้นำเกียรติมาสู่พระองค์จากพระยาห์เวห์พระเจ้า"

แล้วอัสซีเรียห์ก็ทรงกริ้ว และทรงถือกระถางไฟอยู่ในพระหัตถ์เพื่อจะเผาเครื่องหอม และขณะเมื่อพระองค์ทรงกริ้วต่อพวกปุโรหิตนั้น โรคเรื้อนก็ผุดขึ้นที่พระนลาฏของพระองค์ต่อหน้าพวกปุโรหิต ในพระนิเวศของพระยาห์เวห์ข้างแท่นเครื่องหอม และอาชาริยาห์มหาปุโรหิต กับบรรดาปุโรหิตทั้งสิ้นก็มองดูพระองค์ และดูโรคเรื้อนที่พระนลาฏของพระองค์ และพวกเขาก็รีบขับพระองค์ออกไปจากที่นั้น ยิ่งกว่านั้นพระองค์เองก็ทรงรีบเสด็จออกไปด้วย เพราะพระยาห์เวห์ได้ทรงลงโทษพระองค์ และอัสซีเรียห์ก็ทรงเป็นโรคเรื้อนจนถึงวันสิ้นพระชนม์ของพระองค์ และประทับอยู่ในตำหนักแยกต่างหาก เพราะทรงเป็นโรคเรื้อน ด้วยว่าพระองค์ถูกตัดขาดจากพระนิเวศของพระยาห์เวห์ และโยธามพระราชโอรสของพระองค์ทรงดูแลราชสำนักของกษัตริย์ ทรงพิพากษาประชาชนแห่งแผ่นดิน 2 พงศาวดาร 26:16-21

เลขแปดสิบเจ็ดในฐานะสัญลักษณ์สัมพันธ์กับบรรดาปุโรหิตผู้ซึ่งต่อต้านความพยายามของอัสซีเรียห์ที่จะถวายเครื่องบูชาในสถานนมัสการ

โครงสร้างเชิงพยากรณ์ของตอนที่ด้วยอัสซีเรียห์สอดคล้องกับโครงสร้างเชิงพยากรณ์ของดาเนียล 11 ข้อ 11 และ 12 ทั้งสองตอนระบุกษัตริย์ฝ่ายใต้ผู้ซึ่งจิตใจของเขาถูกยกชูขึ้นจากชัยชนะทางทหาร และโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากชัยชนะเมื่อไม่นานมานี้เหนือกษัตริย์ฝ่ายเหนือ เมื่อข้อ 11 ของดาเนียล 11 สำเร็จครบถ้วนโดยปกติแล้วในการรบแห่งราเพียง

เขาได้พยายามถวายเครื่องบูชาในสถานนมัสการที่กรุงเยรูซาเล็มเช่นเดียวกับอุสซียาห์
แต่ถูกบรรดาปุโรหิตขัดขวาง บรรทัดต่อบรรทัด พยานทั้งสองระบุถึงสงครามยูเครนซึ่งใกล้จะสิ้นสุดแล้ว

บทที่แปดสิบเอ็ดของ The Desire of Ages อ้างอิงจาก มัทธิว 28

และระบุถึงการเสด็จขึ้นของพระคริสต์เพื่อทรงเริ่มต้นพระราชกิจของพระองค์ในฐานะมหาปุโรหิตแห่งสวรรค์.

บัดนี้ ข้อสำคัญแห่งสิ่งที่เราได้กล่าวมาแล้วก็คือว่า เรามหาปุโรหิตเช่นนี้ ผู้ประทับ ณ
เบื้องขวาแห่งพระที่นั่งขององค์ผู้ทรงพระบารมีในสวรรค์ทั้งหลาย ฮีบรู 8:1

เลข "81" เป็นสัญลักษณ์ของบรรดาปุโรหิต และบทที่ 26, 27, 28;

ชั้นที่สามของบรรทัดที่สามในพระธรรมมัทธิวรวมกันได้ 81 ชั้นที่สองรวมกันได้ 49 และชั้นที่หนึ่งคือ 23

แปดสิบเอ็ดเป็นตัวแทนของปุโรหิต 80 คนและมหาปุโรหิตหนึ่งองค์ในคำพยานเรื่องอุสซียาห์ ในระดับนี้ ปุโรหิต
80 คนนั้นเป็นมนุษย์ และมหาปุโรหิตนั้นทรงเป็นพระเจ้า 81

เป็นตัวแทนของการรวมกันระหว่างความเป็นพระเจ้ากับความเป็นมนุษย์

เลขหนึ่งในจำนวนแปดสิบเอ็ดเป็นตัวแทนของความเป็นพระเจ้า

เลขหนึ่งในสิบเอ็ดเป็นสัญลักษณ์แทนมนุษยชาติ และยังแทนความเป็นพระเจ้าด้วย

เลขหนึ่งในเลขยี่สิบเอ็ดเป็นสัญลักษณ์แทนความเป็นพระเจ้า และเลขยี่สิบแทนมนุษยชาติ

การประกอบกันของเลขสองกับเลขหนึ่งอาจเห็นได้ในบรรดาสาวกบนถนนไปยังเอมมาอูส

การประสานรวมของสามและหนึ่งคือมนุษยชาติและพระลักษณะอันเป็นพระเจ้า

ดังที่แสดงไว้โดยเตาไฟของซัดรีค เมซาค และอาเบดเนโก.

การผสมผสานแบบสี่กับหนึ่งนี้ชี้ให้เห็นว่า

การรวมพระลักษณะแห่งพระเจ้ากับความเป็นมนุษย์ได้สำเร็จลุล่วงในชั่วอายุที่สี่

การรวมกันของห้ากับหนึ่งชี้ถึงหญิงพรหมจารีห้าคนที่กำลังรอคอยเจ้าบ่าวอยู่

การประกอบกันของหกกับหนึ่งเป็นภาพแทนความสัมพันธ์ของมนุษย์ต่อวันสะบาโตวันที่เจ็ด

ซึ่งพระเจ้าทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของวันนั้น เลข "หก" เป็นสัญลักษณ์ของมนุษย์ และหนึ่งคือพระคริสต์

การผสมผสานของเลขเจ็ดกับหนึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนการเปลี่ยนผ่านของคริสตจักรที่เจ็ดคือเลาดีเซียเข้าสู่ประ
สภการณ์แบบฟีลาเดลเฟีย

81 เป็นสัญลักษณ์ของบรรดาปุโรหิตและความสัมพันธ์ของพวกเขากับมหาปุโรหิต

การผสมผสานของเก้าและหนึ่งบ่งชี้ถึงความสมบูรณ์ครบถ้วน การตั้งครุฑกินเวลาเก้าเดือน

มีเก้าชั่วอายุคนที่น่าไปสู่โนอาห์ และอีกเก้าชั่วอายุคนภายหลังซึ่งนำไปสู่พันธสัญญา

พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์ในชั่วโมงที่เก้า การผสมผสานของเก้าและหนึ่งกำลังบ่งชี้ถึงการสำเร็จเสร็จสิ้นของพระร
าชกิจในการประทับตราผนึกประชากรของพระองค์

ในบริบทนี้ หนึ่งคือการรวมกันของความเป็นมนุษย์และความเป็นพระเจ้า

เลขสองคือพระอาจารย์ฝ่ายพระเจ้าผู้ทรงสั่งสอนมนุษยชาติ เลขสามคือข่าวสารของทูตสวรรค์สามองค์

ซึ่งเป็นข่าวสารที่พวกเขาได้รับการสั่งสอนในเลขสอง เลขสี่ชี้บ่งถึงชนชั่วอายุที่สี่

จึงชี้บ่งประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ในช่วงเวลาที่หญิงพรหมจารีผู้มีปัญญาห้าคนได้รับการสำแดง

และถูกสร้างขึ้นใหม่ดังที่เป็นภาพแทนโดยวันที่หกแห่งการทรงสร้าง

แล้วชั้นที่เจ็ดจึงชี้บ่งการเปลี่ยนผ่านไปสู่ฟีลาเดลเฟีย และปริศนาของเลขแปดที่เป็นของเลขเจ็ด ณ จุดนั้น

พันธสัญญาจึงสำเร็จครบถ้วน และฐานะปุโรหิตของ "81"

ถูกยกขึ้นเพื่อทำให้งานซึ่งเป็นภาพแทนโดยเลขเก้าสำเร็จลุล่วง ในแต่ละชั้น เลขหนึ่งคือสิ่งโตแห่งเผ่ายูดาห์ ผู้ทรงเป็นพลโมนี้ด้วย คือผู้ทรงนับจำนวนอันมหัศจรรย์ 81 เป็นสัญลักษณ์ของบุโรहित พลโมนี้ทรงสร้างตัวเลขทั้งสิ้นทั้งหมด

เลขสิบเอ็ดเป็นครึ่งหนึ่งของยี่สิบสอง

และทั้งสองล้วนเป็นตัวแทนของการผสานกันระหว่างพระเทวภาพกับความเป็นมนุษย์ ในบทความล่าสุด ข้าพเจ้าได้รวมข้อความสองประการที่กล่าวถึงจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดไว้ด้วย

ถ้อยแถลงประการแรกระบุว่า เมื่อเอลเลน ไวท์ได้รับนิมิตครั้งแรกเกี่ยวกับสถานนมัสการศักดิ์สิทธิ์ นางได้รับการสำแดงว่าพระบัญญัติเรื่องวันสะบาโตสองสวางเด่นยิ่งกว่าพระบัญญัติข้ออื่น ๆ นางยังได้รับการสำแดงด้วยว่า ในวาระสุดท้าย "หลักคำสอนเรื่องการทรงรับสภาพมนุษย์" ถูกห่อหุ้มไว้ด้วยรัศมีอันอ่อนละมุน วันสะบาโตเป็นแสงสว่างในปฐมเบื้องต้นซึ่งเป็นแบบอย่างลางหน้าของหลักคำสอนเรื่องการทรงรับสภาพมนุษย์ในปัจจุบัน

การรวมกันของพระลักษณะพระเจ้ากับสภาพมนุษย์คือหลักคำสอนเรื่องการทรงรับสภาพมนุษย์ เพราะนี่คือหลักคำสอนว่าพระคริสต์ทรงรับเอาเนื้อหนังมนุษย์ไว้กับพระองค์ และโดยประการฉะนี้จึงทรงตั้งแบบอย่างว่า พระลักษณะพระเจ้าที่รวมกับสภาพมนุษย์นั้นไม่ทำบาป

สิบเอ็ดบวกสิบเอ็ดเท่ากับยี่สิบสอง และเลขสิบเอ็ดเป็นจุดเริ่มต้นของแต่ละเส้นพันธสัญญาทั้งสิบสองบท และแต่ละเส้นสิ้นสุดลงด้วยยี่สิบสอง บทที่สิบเอ็ดและข้อที่สิบเอ็ดภายในพระคัมภีร์เป็นหมุดหมายของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

2014

สงครามยูเครนเริ่มต้นขึ้นในปี 2014

และเป็นเส้นภายนอกของเวลาแห่งการประทับตราของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

แล้วกษัตริย์ฝ่ายใต้จะทรงกริ้วอย่างยิ่ง และจะเสด็จออกไปทำสงครามกับเขา คือกับกษัตริย์ฝ่ายเหนือ; และเขาจะยกกองทัพใหญ่ออกมา แต่กองทัพนั้นจะถูกมอบไว้ในมือของเขา ดาเนียล 11:11

18 กรกฎาคม 2020

ความผิดหวังประการแรกคือการที่พระเยซูทรงล่าช้าในการเสด็จไปเพื่อทรงให้ลาซารัสเป็นขึ้น ซึ่งเป็นอัศจรรย์อันยิ่งใหญ่ที่สุดและเป็นตราประทับของพระเจ้า

พระเยซูทรงคอยอยู่สี่วันก่อนจะทรงให้ลาซารัสฟื้นขึ้นมา ข้อพระคัมภีร์ในพระธรรมยอห์นกำลังระบุถึงอัศจรรย์ครั้งสุดท้ายจากบรรดาอัศจรรย์ทั้งเจ็ดที่ได้รับการระบุไว้โดยตรงไปตรงมาในพระกิตติคุณยอห์น ข้อแรกคือการทรงเปลี่ยนน้ำให้เป็นเหล้าองุ่น

มีความสว่างอย่างมากในการพิจารณาอัศจรรย์ทั้งเจ็ดซึ่งถึงจุดสุดยอดที่ ยอห์น 11:11

และบรรดานักเทววิทยาล้วนเห็นพ้องกันว่าอัศจรรย์ในยอห์นเพียงเจ็ดประการเท่านั้น

โดยอาศัยหลักว่าบรรดาอัศจรรย์เหล่านั้นได้รับการระบุไว้โดยตรงไปตรงมา ด้วยเหตุนี้

พวกเขาจึงไม่นับการเป็นขึ้นจากความตายของพระคริสต์เป็นหมายสำคัญประการที่แปด

แต่การนั้นก็เป็นอัศจรรย์ และการเป็นขึ้นจากความตายของพระองค์คือหมายสำคัญแห่งพันธสัญญา ดังนั้น

การเป็นขึ้นจากความตายในพระธรรมยอห์นจึงเป็นอัศจรรย์ประการที่แปด ซึ่งเป็นของทั้งเจ็ดนั้น เพราะอัศจรรย์ทั้งเจ็ดประการก่อนหน้านั้นแต่ละประการได้สำเร็จลงโดยฤทธิ์เดชแห่งการเป็นขึ้นจากความตายของพระองค์

พระองค์ตรัสสิ่งเหล่านี้แล้ว ภายหลังจึงตรัสแก่เขาทั้งหลายว่า ลาซารัสสหายของเราหลับอยู่ แต่เราจะไปเพื่อปลุกเขาให้ตื่นจากหลับนั้น ยอห์น 11:11

กรกฎาคม ค.ศ. 2023

ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023

เสียงในถิ่นทุรกันดารได้เริ่มร้องประกาศสารซึ่งทรงไว้ด้วยพระวิญญาณแห่งชีวิต.

และเมื่อครบสามวันครึ่ง พระวิญญาณแห่งชีวิตจากพระเจ้าได้เข้าสู่เขาทั้งสอง
และเขาทั้งสองก็ยืนขึ้นบนเท้าของตน และความหวาดกลัวยิ่งใหญ่ก็ครอบงำบรรดาผู้ที่เห็นเขาทั้งสอง
วิวรณ์ 11:11

ยอห์นถือกำเนิดก่อนกฎหมายวันอาทิตย์แปดวัน

เพราะเป็นในกฎหมายวันอาทิตย์นั่นเองที่เศคาริยาห์บิดาของเขาพูด

ยอห์นได้รับการเปลี่ยนชื่อจากเศคาริยาห์เป็นยอห์น ณ กฎหมายวันอาทิตย์

เมื่อการเปลี่ยนชื่อนั้นระบุถึงความสัมพันธ์แห่งพันธสัญญา

การบังเกิดนั้นเป็นแบบแห่งการฟื้นคืนชีวิตของบรรดาผู้ที่ถูกสังหารบนท้องถนนในวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ.
2020

เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ในบรรดาคนที่เกิดจากหญิงนั้น
ยังไม่มีผู้ใดยิ่งใหญ่กว่ายอห์นผู้ให้บัพติศมา แต่ถึงกระนั้น
ผู้ที่เล็กน้อยที่สุดในอาณาจักรสวรรค์ก็ยิ่งใหญ่กว่าเขา มัทธิว 11:11

2024

อิสยาห์ระบุถึงการรวบรวมครั้งที่สองซึ่งสำเร็จแล้วในปี 1849 การรวบรวมครั้งที่สองเริ่มขึ้นในเดือนกรกฎาคม ปี
2023 และสิ้นสุดลงเมื่อประชากรของพระเจ้าถูกประทับตราไว้

และในวันนั้นจะเป็นดังนี้ คือองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงยืนพระหัตถ์อีกเป็นครั้งที่สอง
เพื่อจะทรงรวบรวมคนที่เหลืออยู่แห่งประชากรของพระองค์ ซึ่งยังคงเหลืออยู่ จากอัสซีเรีย และจากอียิปต์
และจากปัทโรส และจากคูช และจากเอลาม และจากชินาร์ และจากฮามัท และจากหมู่เกาะแห่งทะเล อิสยาห์
11:11

ก่อนกฎหมายวันอาทิตย์จะมีผลบังคับใช้

พระเยซูเพิ่งทรงเสด็จสิ้นการเสด็จเข้าอย่างมีชัย

อันเป็นการชี้ให้เห็นถึงการเปลี่ยนผ่านจากเสียงร้องเที่ยงคืนไปสู่กฎหมายวันอาทิตย์

พระองค์ทรงมีสาวกทั้งสองอยู่กับพระองค์

เพราะพวกเขาได้รับการทรงเลือกไว้แล้วก่อนกฎหมายวันอาทิตย์จะมาถึง

แล้วพระเยซูเสด็จเข้าไปในกรุงเยรูซาเล็ม และเข้าไปในพระวิหาร
ครั้นทอดพระเนตรดูสิ่งทั้งปวงโดยรอบแล้ว และเมื่อถึงเวลาเย็นแล้ว
พระองค์จึงเสด็จออกไปยังหมู่บ้านเบธานีกับสาวกทั้งสองคน มาระโก 11:11

เมื่อการประทับตราเหนือคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันสำเร็จลง ก่อนหน้ากฎหมายวันอาทิตย์เพียงเล็กน้อย
การเข้าร่วมเป็นหนึ่งในของพระสาวกแห่งพระภาคแห่งพระเจ้ากับภรรยาแห่งมนุษยชาติย่อมเสร็จสมบูรณ์
และทั้งสองเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันชั่วนิรันดร์ เพราะการลบมลทินบาปได้เสร็จสิ้นแล้ว

อย่างไรก็ตาม ในองค์พระผู้เป็นเจ้า ชายจะปราศจากหญิงก็หาไม่ได้ และหญิงจะปราศจากชายก็หาไม่ได้ 1
โครินธ์ 11:11

การประสูติอันอัศจรรย์ของซาร่าห์ ซึ่งล่าช้ามาเนิ่นนานนับตั้งแต่การคบภู่ในปี 1863 ได้สำเร็จลงเมื่อสตรีในวัยรดับที่สิบสองให้กำเนิดบุตรแฝด บุตรคนแรกมาถึงในเวลาแห่งเสียงร้องยามเที่ยงคืน และบุตรคนที่สองในเวลาแห่งกฎหมายวันอาทิตย์ บุตรที่คลอดออกมาเป็นคนที่สองนั้นมีด้ายสีแดงเข้มซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งหมายสำคัญของราหับที่เมืองเยรีโค

โดยความเชื่อ ซาร่าห์เองก็ได้รับกำลังที่จะตั้งครรภ์ และได้คลอดบุตรเมื่อพ้นวัยแล้ว เพราะนางถือว่าพระองค์ผู้ทรงสัญญาอันสัตย์ซื่อ ฮีบรู 11:11

กฎหมายวันอาทิตย์สำหรับเลาดีเซีย

เยเรมีย์ระบุถึงการพิพากษาคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนติสต์แห่งเลาดีเซีย

ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าตรัสตั้งนินว่า ดูกิจ เราจะทำภัยพิบัติมาเหนือพวกเขา ซึ่งพวกเขาจะไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ และแม้พวกเขาจะร้องทูลต่อเรา เราก็จะไม่สดับพวกเขา เยเรมีย์ 11:11

เอเสเคียลเห็นพ้องกับคำพิพากษาของเยเรมีย์ที่มีต่อแอ็ดเวนติสต์

นครนี้จะไม่เป็นหม้อของพวกเจ้า และพวกเจ้าจะไม่เป็นเนื้อที่อยู่ท่ามกลางนครนั้น; แต่เราจะพิพากษาพวกเจ้าที่เขตแดนอิสราเอล เอเสเคียล 11:11

การผ่านพ้นไปของอิสราเอลโบราณในฐานะประชากรแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า รวมถึงการที่พระเจ้าทรงกระตุ้นประชากรแห่งพันธสัญญาเดิมให้เกิดความหึงหวงต่อสิ่งที่พวกเขาได้ละทิ้งไป เรื่องนี้จะเกิดขึ้นกับแอ็ดเวนติสต์เมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์.

ถ้าเช่นนั้น ข้าพเจ้าจึงกล่าวว่า พวกเขาได้สะดุดจนถึงกับล้มลงแล้วหรือ? ขออย่าให้เป็นเช่นนั้นเลย แต่เพราะการพลัดพลังของพวกเขา ความรอดจึงมาถึงบรรดาคนต่างชาติ เพื่อจะกระตุ้นให้พวกเขาเกิดความหึงหวง โรม 11:11

แอ็ดเวนติสต์ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของงานของวิลเลียม

มิลเลอร์—ผู้ซึ่งพวกเขาปฏิเสธ—ยังคงเป็นขบวนการที่ได้สร้างพระวิหารนั้นขึ้น; แต่ตั้งเช่นชาโลมอน ผู้ซึ่งได้สร้างพระวิหารเช่นกัน พวกเขาได้ละเมิดพันธสัญญาแล้ว และอาณาจักรของพวกเขาจะถูกขับไปจากพวกเขา และมอบให้แก่ชนชาติหนึ่งซึ่งจะดูแลสวนองุ่นของพระเจ้าตามที่พระองค์ทรงกำหนด.

เหตุฉะนั้นพระยาห์เวห์ตรัสแก่ชาโลมอนว่า “เพราะเจ้าได้กระทำเช่นนั้น และมีได้รักษาพันธสัญญาของเราและกฎเกณฑ์ของเรา ซึ่งเราได้บัญชาเจ้าไว้ เราจะฉีกราชอาณาจักรออกจากเจ้าเป็นแน่ และจะยกให้แก่ผู้รับใช้ของเจ้า” 1 พงศกษัตริย์ 11:11

กฎหมายวันอาทิตย์สำหรับฟิลาเดลเฟีย

ณ เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ คริสตจักรผู้มิชชันนารีถูกสถาปนาให้อยู่ในแผ่นดินของตนเอง ตามที่บรรดาผู้เผยพระวจนะได้กล่าวไว้ และแผ่นดินนั้นเป็นแผ่นดินที่อุดมด้วยข้าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดู เยรีโคได้ถูกสร้างขึ้นใหม่ในปี 1863 และเมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์ เยรีโคก็พังทลายลง

แต่แผ่นดินซึ่งท่านทั้งหลายกำลังจะเข้าไปยึดครองนั้น เป็นแผ่นดินแห่งเนินเขาและหุบเขา และตีมน้ำจากฝนแห่งฟ้าสวรรค์ เณยธรรมบัญญัติ 11:11

นครหนึ่งคือ อาณาจักรหนึ่ง และคริสตจักรผู้มิชชันนารีนั้นเป็นตัวแทนอาณาจักรแห่งพระสิริของพระคริสต์ อาณาจักรนั้นของคริสตจักรผู้มิชชันนารีเริ่มต้นขึ้น ณ เวลากฎหมายวันอาทิตย์

เมื่อคริสตจักรของพระองค์ถูกยกขึ้นและเชิดชูเหนือภูเขาและเนินเขาทั้งสิ้น

ด้วยพรของคนเที่ยงธรรม เมืองก็ได้รับการยกชูขึ้น แต่ด้วยปากของคนอธรรม เมืองก็ถูกคว่ำลง สุภาษิต 11:11

ในชั่วโมงที่เก้านั่นเอง ทูตสวรรค์ได้มาหาโครเนลิอัสและสั่งเขาให้ไปเชิญเปโตรมา จึงเป็นการชี้บ่งว่าเมื่อไรชาวประเสริฐจะไปถึงพวกต่างชาติ ณ เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ เมื่อพระเจ้าทรงสั่งเปโตรให้ไป เหตุการณ์นั้นอยู่ในบริบทของนิมิตเรื่องการกินสัตว์ที่ไม่สะอาด สิ่งนี้สำเร็จเป็นจริง ณ เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ ชั่วโมงที่เก้าสอดคล้องกับชั่วโมงที่เก้าเมื่อพระคริสต์สิ้นพระชนม์ ชั่วโมงที่เก้าเป็นตัวแทนของวาระสุดท้ายของช่วงเวลาหนึ่งซึ่งเริ่มต้นในชั่วโมงที่สาม เมื่อพระเยซูทรงถูกตรึงกางเขน และสิ้นพระชนม์ในอีกหกชั่วโมงต่อมา ทั้งยังเป็นช่วงเวลาเดียวกันกับของเปโตร ผู้ซึ่งอยู่ในห้องชั้นบนในชั่วโมงที่สาม แล้วต่อมาอยู่ในพระวิหารในชั่วโมงที่เก้า ชั่วโมงที่เก้าครึ่งหนึ่งสิ้นสุดลงด้วยการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ ส่วนชั่วโมงที่เก้าครึ่งถัดมา เปโตรอยู่ในพระวิหารประกาศข่าวสารของโยเอล การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ได้ยุติความสัมพันธ์แห่งพันธสัญญากับอิสราเอล และเปิดประตูให้แก่พวกต่างชาติ ซึ่งมีโครเนลิอัสเป็นตัวแทน

และดูเถิด ท่านใดนั่นเองก็มีชายสามคนมายังเรือนที่ข้าพเจ้าอยู่แล้ว ซึ่งถูกส่งมาจากเมืองซีซาริยามาหาข้าพเจ้า กิจการ 11:11

สิ่งเหล่านี้จะเป็นสิ่งน่าสะอิดสะเอียนแก่ท่านทั้งหลาย ท่านทั้งหลายอย่ารับประทานเนื้อของมันเลย แต่ซากของมันนั้นท่านทั้งหลายจงถือว่าเป็นสิ่งน่าสะอิดสะเอียน เลวีนิติ 11:11

เราจะดำเนินการศึกษานี้ต่อไปในบทความถัดไป

“ข้าพเจ้าฝันไปว่า พระเจ้าได้ทรงส่งหีบเล็กใบหนึ่งมาให้ข้าพเจ้าโดยพระหัตถ์ที่มองไม่เห็น เป็นหีบที่ประดิษฐ์อย่างวิจิตร ยาวประมาณสิบนิ้ว กว้างและลึกด้านละหกนิ้ว ทำด้วยไม้มะเกลือและมุกที่ฝังประดับไว้อย่างประณีต ที่หีบนั้นมีกุญแจดอกหนึ่งผูกติดอยู่ ข้าพเจ้าจึงหยิบกุญแจนั้นขึ้นมาแล้วเปิดหีบออก และด้วยความพิศวงและประหลาดใจยิ่งนัก ข้าพเจ้าพบว่าภายในบรรจุอัญมณีทุกชนิดและทุกขนาด เพชร พลอยล้ำค่า ตลอดจนเงินเหรียญทองและเหรียญเงินทุกขนาดและทุกมูลค่า ซึ่งจัดวางไว้อย่างงดงามเป็นระเบียบตามตำแหน่งต่าง ๆ ของมันในหีบ และเมื่อจัดวางเช่นนั้น สิ่งเหล่านั้นก็สะท้อนแสงสว่างและรัศมีรุ่งโรจน์ที่มีเพียงดวงอาทิตย์เท่านั้นจะเทียบได้ ...”

“ข้าพเจ้ามองเข้าไปในหีบ แต่ตาของข้าพเจ้าพร่าพรายไปด้วยภาพที่เห็น สิ่งเหล่านั้นเปล่งประกายด้วยสง่าราศีมากกว่าเดิมถึงสิบเท่า ข้าพเจ้าคิดว่าสิ่งเหล่านั้นคงได้ถูกขจัดด้วยทรายใต้เท้าของคนอธรรมเหล่านั้น ผู้ซึ่งได้เหวี่ยงกระจัดกระจายและเหยียบย่ำสิ่งเหล่านั้นลงในพงศลี สิ่งเหล่านั้นถูกจัดเรียงไว้อย่างงดงามเป็นระเบียบในหีบ แต่ละชิ้นอยู่ในที่ของตน โดยไม่ปรากฏร่องรอยแห่งความยากลำบากใด ๆ ของชายผู้ที่โยนสิ่งเหล่านั้นเข้าไป ข้าพเจ้าร้องออกมาด้วยความยินดีอย่างยิ่ง และเสียงร้องนั้นเองได้ปลุกข้าพเจ้าให้ตื่น” Early Writings, 81-83.

“ท่านทั้งหลายกำลังทำให้การเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าดูห่างไกลเกินไป ข้าพเจ้าเห็นว่าฝนชุกปลายฤดูนั้นกำลังมาถึงอย่าง [ฉับพลันดั่ง] เสียงร้องในเวลาเที่ยงคืน และด้วยฤทธิ์อำนาจยิ่งกว่าสิบเท่า” Spalding and Magan, 5.

และในทุกเรื่องแห่งสติปัญญาและความเข้าใจ ซึ่งกษัตริย์ทรงได้ถามเขาทั้งหลายนั้น พระองค์ทรงเห็นว่าเขา
ทั้งหลายดียิ่งกว่าหโมเวทและโหรทั้งปวงที่อยู่ทั่วราชอาณาจักรของพระองค์ถึงสิบเท่า ดาเนียล 1:18-20